

накази Пана В.В.

**ПЕРСПЕКТИВИ
РОЗВИТКУ ТУРИЗМУ
В УКРАЇНІ ТА СВІТІ**

I Міжнародна
науково-практична конференція

ЗБІРНИК ТЕЗ

21-23 травня 2015 року

Рекомендовано до друку

Вченою радою Луцького національного технічного університету (протокол № 11 від 5 травня 2015 р.)

Рецензенти:

Волошин Іван Миколайович, доктор географічних наук, професор, завідувач кафедри туризму Львівського державного університету фізичної культури;

Галушкіна Тетяна Павлівна, доктор економічних наук, професор, головний науковий співробітник відділу економічного регулювання природо-користування Інституту проблем ринку та економіко-екологічних досліджень НАН України;

Гудзь Марина Вікторівна, доктор економічних наук, професор, завідувач кафедри менеджменту готельного, курортного і туристичного сервісу Бердянського державного педагогічного університету.

Редакційна колегія:

Голова редакційної колегії: Матвійчук Людмила Юріївна, доктор економічних наук;

Заступник голови редакційної колегії: Лепкий Михайло Іванович, кандидат географічних наук, доцент;

Заступник голови редакційної колегії: Лужанська Тетяна Юріївна, кандидат географічних наук, доцент;

Відповідальний секретар: Дащук Юлія Євгеніївна, кандидат економічних наук, асистент;

Члени редакційної колегії: Лютак Олена Миколаївна, кандидат економічних наук, доцент; Федорусь Юрій Володимирович, кандидат технічних наук, доцент, Тищук Інна Володимирівна, здобувач.

Перспективи розвитку туризму в Україні та світі: матеріали І Міжнародної науково-практичної конференції. Луцьк-Світязь, 21-23 травня 2015 р. – Луцьк: РВВ Луцького НТУ, 2015. – 156 с.

У матеріалах науково-практичної конференції висвітлено стан та перспективи розвитку туристичної діяльності в Україні та світі. Відображено результати наукових досліджень науковців, молодих вчених та аспірантів щодо новітніх напрямів розвитку туристичної індустрії, особливостей інноваційного розвитку туристичного бізнесу та державного регулювання туризму в Україні, оптимізації діяльності туристичних підприємств, розвитку сучасних технологій підготовки конкурентних фахівців у галузі туризму, готельного та ресторанного бізнесу.

ISBN 978-617-672-096-6

©Луцький національний
технічний університет, 2015

Ві
держав
культу
зарубіж
практи
Ту
розвит
постійн
на такі
господ
найпер
підтри
на жал
швидкі
громад
найбол
станов
ситуац
націон
автори
підход
учасни
продук
М
розвит
туризм
підгот
Аналіз
світові
післяк
профес
поколі
Н
обгово
результ
конкр
конфе
практи
науков
світі»
майбу

- зросте частка міжрегіональних поїздок на далекі відстані (до 2020 р. збільшиться до 24,2%). Передбачається тенденція до подальшого й досить швидкого зниженню цін на такі поїздки, особливо коли одержить поширення нова високошвидкісна авіатехніка);

- зросте вплив на туризм зовнішніх факторів: економічної ситуації, політичної обстановки, рівня безпеки подорожей;

- значний вплив на туризм зроблять: система комп'ютерної резервації, технологічний розвиток, удосконалювання авіакомпанії перевезень, електронна інформація, комунікаційні системи;

- розшириться використання повітряного транспорту (завдяки збільшенню числа зручних прямих рейсів);

- витрати на всі види подорожей, у першу чергу на транспорт, будуть збільшуватися швидше, ніж інші статті сімейного бюджету (сьогодні в бюджеті родини середнього класу на туризм приділяється 8-12%, це більше, ніж витрати на їжу, одяг, меблі, і уступає тільки витратам на житло).

Список використаних джерел

1. Глобальные прогнозы развития туризма до 2020 года и в последующий период. Мир в целом. (Пер. с англ.) – Мадрид, 2004.- 240 с.

2. Олійник Я.Б., Степаненко А.В. Теоретичні основи туризмології – К.: «Ніка-Центр», 2005., с.214.

3. Малька М.П., Антонюк Н.В, Ганич Н.М. Міжнародний туризм і сфера послуг. – К.: Знання, 2008. – 661с.

УДК 911.3

РОЗВИТОК МІЖНАРОДНОЇ ТУРИСТИЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ

В.В. Папп, д.е.н.,

Ю. Кошшої, магістрант,

Мукачівський державний університет

Міжнародний туризм є одним з перспективних напрямів розвитку світового господарства. В умовах трансформації економіки країн світового ринку підвищення ефективності функціонування цієї галузі набуває особливої актуальності, беручи до уваги її вплив на прибутковість та розвиток різних сфер суспільного виробництва, розв'язання широкого спектра соціально-економічних проблем країн.

Серед зарубіжних вчених, які зробили значний внесок у розвиток теорії та практики функціонування регіональних систем міжнародного туризму, слід відзначити дослідження таких науковців, як Р. Браймер, Дж. Боуен, В. Гудак, Ф. Котлер, В. Мідлтон, Р. Оскен, М. Солловз, Дж. Уокер, К. Фонт, А. Хааз, В. Шекел, К. Шуман та інші.

Міжнародний туризм регулюється багатьма Конвенціями, міжнародними договорами і угодами. Перш за все, була досягнута угода про

забезпечення основних прав на відпочинок і вільний час, які є фундаментом розвитку туризму.

Комітет із статистики Ліги Націй у 1937 році опублікував свої перші визначення «міжнародного туриста». Після Другої світової війни аналіз цих же питань був прерогативою Міжнародного Союзу Офіційних Туристських Організацій (International Union of Official Travel Organizations IUOTO), у 1950 році були введені терміни і поняття екскурсанта, транзитного мандрівника, а у 1954 році комісією ООН було прийняте нове визначення туриста. Далі це визначення уточнювалося у 1963 році на Конференції з міжнародного туризму і подорожей ООН (Римська Конференція з визначень в туризмі). У 1976 році вперше ООН був опублікований перелік визначень туристської термінології, де наведено практично всі найважливіші терміни, призначені для уніфікації правил туристської статистики (Provisional Guidelines on International Tourism, UNCTAD).

При ООН створена Всесвітня Туристська Організація - ВТО, метою якої є вироблення норм і правил, що полегшують туристський обмін в міжнародному співтоваристві. У 1985г. на 6-й сесії Генеральної Асамблеї ВТО була прийнята «Хартія Туризму» і «Кодекс туриста». У своїй діяльності у сфері туризму держави керуються основними міжнародними угодами про туризм - Гаазькою (1989 року, Гаага, Нідерланди) і Манільським угодами (1980 року, Маніла, Філіппіни), рекомендаціями Осацької конференції міністрів по туризму (1994 року, Осака, Японія).

Важливо відзначити і регіональні закони і нормативні акти. Європейське економічне співтовариство приймає ряд законів і нормативних актів, що стосуються одноманітного регулювання туристської діяльності в країнах співтовариства. Серед таких можна відзначити Шенгенські угоди про єдиний візовий простір, документи про контракти на туристські послуги - Директива ЄС 90/134 від 13 травня 1995 року «Типовий контракт, що підлягає підписанню між туристським агентством і клієнтом», «Міжнародна Конвенція за контрактом на подорож», прийнята на Генеральній Асамблеї ФУААВ 22 жовтня 1970 року «Міжнародна готельна Конвенція, відносно укладення контрактів між власниками готелів і туристськими агентами», прийнята МІЛІГРАМА ФУААВ 15 червня 1979 року, норми регулювання діяльності магазинів безмитної торгівлі duty free і tax free та інші.

Як відомо, комп'ютерні, телекомунікаційні та інформаційні технології докорінно змінили стан інформаційного поля міжнародного туристичного ринку, значно ущільнили його, прискорили обіг інформації і зробили її адресною. Це обопільно розширило можливості міжнародних ринків споживача і виробника, водночас змінюючи характер їх взаємодії: споживач безпосередньо від виробника швидко отримує достовірну різноманітну інформацію, яка дозволяє йому зорієнтуватися на ринку послуг, зробити свій вибір і придбати турпродукт, навіть не виходячи з дому; виробник має можливість вивчати попит і постійно відстежувати його зміни, що сприяє підвищенню ефективності діяльності завдяки індивідуалізації в задоволенні потреб туриста.

За даними ВТО, найпоширенішою метою подорожування є бажання відпочити та розважитись (60% від загального потоку подорожуючих). Ця мета реалізується такими видами міжнародного туризму як рекреаційний, який сполучається з культурно-пізнавальним, здійснюваним задля знайомства з історією, культурою, архітектурними та природними пам'ятками іншої місцевості; агро- або «зеленим туризмом» та подібними напрямками; екологічним, мисливством та рибальством; спортивно-оздоровчим туризмом, що передбачає активну форму проведення дозвілля (гірсько-пішохідний, водний, велосипедний та інші підвиди); етнічним (відвідування родичів, друзів та знайомих або місця походження родини). Реалізація певної професійної мети, що не носить комерційного характеру, закладена в конгресно-науковий (участь в наукових заходах - конференціях, симпозіумах, конгресах тощо), діловий або бізнес-туризм (для участі в переговорах, нарадах, державно-політичних подіях, ярмарках, виставках, фестивалях), спортивний (учасником спортивних змагань чи «уболівальником»), на які припадає майже 30% подорожей. Решта туристів (близько 10%) подорожує з релігійною метою (паломництво), з метою лікування (курортно-лікувальний туризм), навчання тощо.

Список використаних джерел

1. Александрова А.Ю. Экономика и территориальная организация международного туризма. М., 2006. – 240с.
2. Глобальные прогнозы развития туризма до 2020 года и в последующий период. Мир в целом. (Пер. с англ.) – Мадрид, 2004.- 240 с.